

חסיפון פרק יד טז

יה שנה החחיל להלחם ובהיותו בן כ"ב שנה נלח כ"ב מלכים והכניעם תחתיו . ויבטע חי
 בני הגוים כלם לעבדותו . ויום מולד אלכסנדרוס היה בחדש הנקרא פיתוח בשלשון מארי
 והוא חודש אייר ברביעי בו ביום רביעי כדמות השמש . ובחודש הזה א ברביעי בו ביום רביעי
 כדבר השמש מז והוא מלא ממכתב נקתיבור אשר היה אביו בלמה את משפט מולדו וא
 נשם היום והשעה והרגע רק את קלו לא הגיד לו אמנם הגיד לו לאמר כי לא ימות מיה
 נחת רוח אבל מיתת בעלה וחפזון ומיתת זרה וכן הוה . ויחר דברי אלכסנדרוס המלך החכ
 ובגורותיו וכל אשר עשה הנם כחזוים על ספרי מדי ופרס על ספר ניקולאוס ופיו
 ובסרבוני ועל ספר חולדות אלכסנדר וקורותיו אשר כתבוהו תרופתי מלרים וחכמיה כש
 מים אלכסנדרוס המלך . ויהי מלימותו י"ב שנה כי בן כ"י מלך וכן כ' היה כשמת פוליוסם
 ומליכותו ועיניו רואות אותו ישב על כסא מלטו :

השפר היטליטי

פרק ארבעה עשר

ויחי אחרי מות אלכסנדרוס מוקדון ותחלק מלכותו לחלק
 רבים וילך האימפראטורם שר זבאו ראש באיליריא באר
 הוניה בממלכת פפרוס אשר היחה תחת ממשלה אביו ויקראם פפרוס על שמו ויהי עליה
 למלך . ופסולמטאוס משנהו הגדול והוא הנקרא אנטיגנוס גם נקרא אליוס מלך במלרי
 ובאלכסנדריא ובבנותיסן ופוליקוס אולימפר מלך בארץ ארס ותשפט מלכותו עד צבלוג
 מדי ופרס . ודוקסן ונקרא שמה עוד רוסאק והוא בת דרויס והיא היחה אשת אלכסנדר
 ושאר הרה בלכתו אל ארץ הודו מלכה על מקדוניה בעלת בראדקיס הזקן אשר היה ב
 לאחותה ותלד דוקסין בת דרויס היא רוסאק אשת אלכסנדרוס בן ויקראו את שמו המקדוני
 אלכסנדרוס על שם אביו המה . וימת פסולמטאוס אולטוס גם נקרא אנטיגנוס וימלך חתי
 דימטטריאוס פוליאוקריסוס וילכוד את עיר שומרון . וימת דימטטריאוס ויקבר בע
 דימטטריאה אשר בנה על שמו בארץ אדום וימלך תחתיו איפסולימיא הנקרא פיליאדלפ
 בן פסולמטאוס אולטוס ל"ח שנה והוא בנה את מגדל פחרון אשר במל אלכסנדרוס וא
 יבאו בו עד היום נפלא חכי בו מראה יכירו בה כל איהו אי איהו הזואה ממרחק לג
 אמן והוא המגדל אשר החחיל אלכסנדרוס לבנותו ואחריו פסולמטאוס אביו ולא השלים
 והמגדל ההוא נבנה על פי חכמת הקסם ומודד כמות הככבים ויחננו בו המצניע ויה
 בו ארוחת הנמות נוראים והוא הביא תהלה את ספרי יהודי מארץ איליריא ששם עליו שם
 רבם לשון וישם אותם בארצות באלכסנדר את ויבטק להעתיקם ולהתנמם מלשון עברית
 לשון יוניה ובימיו יאלו היהודים אשר במלכה הפשיס וישקמו מעול שלכם ויורו וזו שלחם
 אל ירושלים ויקח משם את אלעזר הכהן הח שמעון הכהן וישח לו את כל ספרי יהוד
 מלשון יהודים אל לשון יוניה . וימת הוא וימלך תחתיו אימפראטור והוא קיסר על ר
 ועל מלרים ועל ירושלים ועל מקדוניה ועל כל ומדי ופרס :

פרק חמישה עשר

בשנת ס' לאימפראטור הכניעו הרומיים את קאלאגריאל ויק
 את מדינת מעסילא וזה גלות רביעית למעסילא ובשנה הה
 הכניע אילרטוס הפשיס את איסקליאה תחת הרומים ובימים ההם היה ארסעמטאליס הה
 ברומי ויען לעשות זוזי נחוש ברומי כי מחלה לא היו נושאין וטחנין ברומי עד ערך גרו
 פערים כי אם בזוזי כסף ובמשבע כסף ובשנת קכ"ד לאימפראטור נלחמו הרומיים בסרקיס
 וילכדוהו ובשנה ההיא באו גויי קרקברונין על הרומיים בסקילאה מארץ קרבנוניה ה
 במלכות אסיריקא וילחמו עמוס וילחמו הרומיים . ובשנה ההיא המלך אימפראטור קו
 את אמריס במלרים וימלך עליה כ"ח שנים ולא בנה יקדיתון את נקדוניהה היא . ה
 כנדולה ואז הניח הפשיס הקסן מלך אסיס את עם אסינק ויבנה את עיר קרפגינס ה
 בנהר אירינגטון במלכות אימפראטור קיסר רומי :

ובשנת קכ"ד לאימפראטור עלדתי אני יוסף הכהן בן גוריון הכהן ואחיה יוסף הכהן
 והיפוס היהודי אשר הסיפיר עליו בשנים כן כחז בספר מלחמות ה' והוא הכ
 בשני מהו הספר ובחלק ההוא הספר הששי הראה עוד עדותי על זה נאמנה . וינו
 הסם כדנו הרומיים לרבעה רבוא גאלאק אים ובשנה ההיא היה יפועת בן צירק שר וגדול

חסיפון פרקסו

סיחודים . ובצנת ק"מ לאימפרטרוס מלך אספולמוס הנקרא פולאמוס במצרים י"ז שנה ובצנת
היהא שלח אימפרטרוס קיסר רומי את מרקילאוס ואז איסולמוס ויחריבו את כרכוספה ויבכו
את קפול"ה וינייע עוד את כל איסקליאה תחת יד הרומיים כי בגדו עמה בהם . ובצנת
קמ"ד לאימפרטרוס קיסר מ"ך אנטיוכוס הגדול על אנטוכוס במצות אימפרטרוס קיסר רומי והיו
ימי מלכותו ל"ו שנים ובצנת הראשונה למלכותו בא על ארס וילכד את ארצו ויעל אל ארץ
עליפס רי' וילחם בה וינצח את סילאפסוכרי מלכה וילכדוהו חי . הוא אנטוכוס המלך הגדול
אשר הסת עפחה את יהודים להוליאוהם מאמונתם ולהאמין באמונת הוונים ולא אבו לעשות
לו ויקצוף עליהם ויבא עליהם בחיל גדול וימח יהודים רבים ויחריבו את ירושלים עיר הקודש
והוא גלות ירושלים השלישי ויקח את עמך ההיכל ואת אולרות ה' החריבו והשמיד ובאחרונה
עמדו עליו ועל אנטיו בני תשמונתי הכהן וינחום ויהרגו יהודים מהם פ"ה אלף גבורים .
ובצנת ק"ט לאימפרטרוס סיחה מלחמה גדולה באי סיליאי' כי עמדו עבדי יושבי האי על
אדומיהם ויהרגו מהם רבים וישלחו להדיע ארסם לרומיים וישמעו הרומיים את הדבר הכע
ויחלבו וישלחו את לוקנוס שר צבא מלכות רומי ויבצבם ותפחה המלחמה . ובצנת התי'
היה הרקנוס הכהן הגדול נלחם על עיר שומרון הנקרא בלשון יוונים סובוסטון וילכדו
ויחריבוה עד היסוד ואחרי כן נבצנה עוד ע"י הורדוס ונקרא שמה שבוסטיא ואז נשפר מקום
קפסולואוים והוא מצב בעיר רומי וגז לקח פגרים מלך ארמניקוס את בה מסרירוס לאשה
וינצח צבא בחיל גדול כחול אשר על שפת הים וילחם עם אנטיוכוס הגדול המולך בארס
וינצחו ויעבירו ממלכותו ויבנה תחת ידו את כל הארץ והיה עד ארץ פלשתיים הנקרא
בלשון ערב פליסטיין ומשגשגה היתה החמילו הרמוניים להכניע ולתחם מס לרומיים . ובצנת
קע"ז לאימפרטרוס קיסר רומי נבצנה עיר פומביא על ידי פומפיוס המלך ובצנת התי'
העבירו הרומיים את ארץ אלכאני' וא"א אביריא' וא"א קוליו' ואת בני ערב כלם תחתיה
ואז היה המלך פומפיוס מולך על ירושלים ויעבד את ישראל בעבודה קשה . ובצנת התי'
לכדו הרומיים לירושלים כי עלו על פומפיוס ונלחמו עמו וילכדוהו ויחריבוהו על אשר לא
חמל על יהודים ואריכת בלום בן הרקנוס הראשון היה אז מולך בירושלים תחת יד פומפיוס
ויקחיהו הרומיים לשבי על אשר מרד ברומיים ובצנת שבמפיוס אחרי מות אביו ועל זה
שבצנת מלכות אריסטובלוס והוא גל ב ירושלים הרביעי . ובצנת ד' אלפס וארבע מאות
שבעים לבריאה עולם ולחשבון העמים שבצנת קס"ד לאימפרטרוס קיסר רומי מלכה קליאופטרה
בה אנטיוכוס המלך ארס שמת' במצרים כ"ב שנה . ותמלך גם על ירושלים ועל היהודים
אבל חמלה עליהם ולא נקמה נקמת אביה מהם . ובצנת כ"ב למלכותה החרב קאטיב' ס
המלך במצות קיסר רומי את עיר אפיאה . ויעל גם על ירושלים ולחם עם היהודים וילכדם
וישללו את ההיכל והוא גלות ירושלים החמישי . והוא החריבו עוד את האי הנקרא רודוס ואיי
הים וערים רב' כ סביבו כי כאשר מח רודון מלך רודים מסר את מלכותו ביד הרומיים .
ובצנת קפ"ה לאימפרטרוס השק אנטוניוס מגדולי מלכי רומי וקיסריה את קליאופטרה
המלכה כי הללו אותה אליו . ולא מרומי וילך בארץ פרס וילכדה וימלך עליה ומשם אבה
ללכה אל ארץ פרסיה כי שם היתה קליאופטרה אז וכשעמו קליאופטרה את שמועו ינחה
ממדינת פרסיה הגדולה לקראתו ותקבלהו בשמחה ותצילנה אל המדינה וילבו שניהם יחדו
באלכסנדריה המדינה ושם נשא אנטוניוס את קליאופטרה לאשה ומשם הוליכה עמו אל רומי
ויגרש את אחיו אקטיביה הראשונה לחות קיסר המלך אוקטיאיוס עם בניה מבייתו ומ"י
רומי ים כאשר שמעו את הרעה והחרפה אשר עשה אנטוניוס קסרם כי נשא אשה על אחות
המלך אוקטיאיוס ויסכימו להסיר את חבר הקיסריה ממנו ועשו כן וימליכו לקיסר על כל
מלכי הרומיים את אנטוניוס אחי אוקטיאיוס ואחי אקטיביה וישאר אנטוניוס מלך לבד
ולא קיסר והיה מלחמה ענימה בין אנטוניוס הקיסר ובין אנטוניוס המלך על אשר גרש
אחותו ויגבר הקיסר אנטוניוס על אנטוניוס המלך ויהרגוהו ויהרגו את קליאופטרה ואת
ניאוס וקיסריסיה בניה ויפקד אנטוניוס הקיסר במצרים את קרמיוליאוס למלך ותהי מלכות
מצרים מאז לרומיים רנ"ה שנה . ולא נחמו הרומיים באי קנדל"ה ה"ה הוא הגדול מכל
האיים הקרובים אליו אשר המה שבטים איים בגבולו ולא היה למלכות רומי אז אי יוחר נכבד
ממע . ובצנת קס"ה שנה לאימפרטרוס מלך הורדוס בן אנטוכוס האשקלני על היהודים
אז ירושלים וימרד ויבגד במלכות רומי ויעל לבסוף הקיסר וינצחוהו ותפחה ה

יוסיפון פרק טו טז

ויאמרו וישלחו אל רומי בכבלי גדול ויך אגוסטוס הקיסר אל ארץ קפצרוס ויבנה. ופסל ק"ג שנה לאימפראטור כבש חביראוס מר לבא אגוסטוס את עיר טברומינן ומלחרון והמלך הראשון אשר קראוהו בלטינוס אימפראטור ובאורו קיסר והוא הקיסר הראשון אשר ראיתו אני והוא אשר השיב חק הקיסרות פעם שלישיה במדינת נומי כי מלך עליהם בחזקי והוא המלך יוליאוס אשר מלך ברומי בחזקה ותחזוק מלכותו להיות גברת ממלכתו. וימלך על רומי בראש הדגש אב ובאב גם כן ע"ד ולכן קרא שם החדש יוליאוס כשמו ועל ידו גברו מלכות רומי על כל הממלכות ואחריו נקראו מלכי רומי האמפרטורים קיסרים כאשר נעיד ע"ד זה עוד בעדות נאמנה בספר הששי הנקרא מלחמות ה' והוא החלק הששי מספרנו זה. והוא המלך ההבס בחממת החכונה והמספר יוחר מכל המלכים אשר מלכו ברומי לפניו והוא עשה חשבון עבור השנים לנוצרים וליוונים והיו במלכותו ד' שנים וה' חדשים. והקיסר הגדול והוא אגוסטוס אשר זכרנוהו הוא דמה אל יוליאוס בחכמה ובגבורה ומצני בניו היה וימלך אגוסטוס הקיסר במלכותו נ"ו שנה וימלך הורדוס על פי אגוסטוס הגדול ל"ז שנה והיה אהב נאמן לישראל ויום תחלת מלכותו היה ר"ח אלול ויקרא את שם החדש אגוסטוס על שמו והוא בנה את ההיכל אשר ציר שלים אשר התריבו אנטיוכוס ויבנהו הורדוס פי שנים ביוספו ובלדו - באורך ורוחב וגובה. גם הוא בנה את עיר שומרון תחלה ויקרא שמה טברון ופחרן; זה השם יזריחה. אשר כחצנו למעלה בספר השני בסופו. כי אחר נלח אלכסנדרוס מוקדון אח דריוש ואחרי משלו על כל העולם וקרבו ימיו לבוח ומת המיתה אשר הודיעוהו שם ואחרי מותו נחלקה מלכותו לד' ראשים גדולים ממשפחתו וכי הראש האחד מהם היה בראדקיס הזקן מוקני מוקדוניאה אשר משל על כל עם מקדוניאה עם רשיון אשתו וגם שמה דוסקין אגוסטוס הקיסר הגדול הזה נכד בראדקוס זקן מוקדוניאה אשר היו ישראל בשלום בכל מקומות ממשלתו עלתו. ואמנם החלקים האחרים אשר הגיעו לשלש הראשים האחרים ממלכות אלכסנדרוס אחרי מותו הם המה אשר אכלו את עם יהודה וירושלים ויכלוהו לולי אלהיו אשר עמד לגדור פרוציותו והעיר את רוח כהניו ההשמואלים לנקום נקמת עמו כי כמעט אבד זכר עם יהודה וירושלים כאשר נכתוב בספר הד' :

פרק ששה עשר

ויטי אחרי מות בראדקוס הזקן המלך על מקדוניאה האהב לישראל וימלך סליקוס בנו תחתיו אבי אגוסטוס הקיסר החסיד אשר זכרנוהו. והיה סליקוס ושמו עוד סליקוס איש מלא רחמים וימשול גם על מקדוניאה ועמה וימשול גם על ירושלים ועל עמה ועל עם יהודה. ותהי ממשלתו בנהח וברחמים עם יהודה וירושלים ולא לחץ אותם ולא העבידום בפרך ואז הלכו אליו פריצים מבני עמנו רשעים בני בליעל ויאמרו לו הנה באנו להגיד אליך עישר המקדש אשר בירושלים כי אין קן להמון הכסף ולזהב לאבנים היקרות אשר בו כי אין מספר וכל זה נאוח להיות בסיכרן אדוננו המלך ומה יעשה המקדש בו. ויפתוהו על זה וישלח המלך לירושלימה אחד משריו מבני משפחתו ושמו אליאודוס לקחת את הכסף ואת הזהב ואת האבנים היקרות אשר במקדש ה'. ויבא אל ירושלים פתאום וישלח אחרי הכהן הגדול אשר היה אז. ויבא הכהן אליו ויאמר. מה אדוני מבקש מעבדו ולמה באת פתאום יהי בואך שלום. ויענהו באתי על דבר הכסף והזהב והאבנים היקרות אשר במקדש אשר הוגד לאדוננו המלך לאשת אוחס אל אדוננו המלך ויענהו הכהן ויאמר למה יבקש המלך לשלול הזהב אשר בבית אלוה הגדול אשר בידו נפש כל חי והלא אין שמה כי אם אשר נדרו ונחנו מלכי מדי ופרס בימיהם ומלכים אחרים אחריהם לאוצר אלהינו לבדק ביתו גם לכת זקנה למחית יתומים ואלמנות. וגם אדוננו המלך סליקוס עשה כן ואנחנו מתפללים אל ה' אלהינו בבית הקדוש אשר נקרא שמו בו בכל יום ויום לחיי אדוננו המלך ובניו ואוהביו. ולא שח לבו אליאודוס אל דברי הכהן וישם שומריהם סביב ההיכל עד ליום המחרת. ותהום כל העיר בליגה והוא ותהי בה בניה רבה ונעקה גדולה ומרה עד מאד וישלחו ההלנים ויקראו את כל העם וקנים וקנותם בחורים ובחורות ילדים וילדות פרים ושרות ויגזרו עליהם ללעוק אל ה' וזרקו עפר כל העם על ראשיהם ויענו את נפשם עם הילדים עמם בכל עימיו טוב וחולתו ועד מהיונקים מנעו חלב. ויעקו אל ה' ויתפללו אליו ויבקשו ממנו לשמור אחריו ופקדונו אשר הסקד בביתו ולא יבא כבוד הבית ביד האויב וגם הכחולות היושבות בבית אבותיהם פורשות ידיהם השמימה בעד הטעם אשר נבתיקן ונעקוהו אל ה'. ומנהיגה הכהן הגדול עומד מפלגת כאשר לבוש שק

יוסיפון פרק טו ז

ומדוי קרושים עם יתר הכהנים אשר למקדש וכפיו פרושים השמים ומתפלל אל ה' לומר
 יתברכה וירחם. ויהי ממנהגם ויבא אליהם וכל שרי גדודיו עמי וילמד לעיניו וילמדו בקרבן
 מקדש ה' ויבא עד מקום הקדש. ויהי השמיט בלבו ובזונו הכהנים עמו קול רעם ורעש גדול
 וזק מחד ויברחו כל גדודיו וכל הכהנים עמו מקול סדק הרעם והרעש ויתחבאו בחדר מלאו
 וישאר אליהם לבדו וישא עיניו וירא את בן קדש ומלאו מרח מאד בלבם זהב וזרע
 בלבושים יקרות ומכורו כלו קרב מנהג והוא רוכב על סוס אדיר ועליו וסוס ה' הולך ובה
 נקראת אליהם מדג ומקפץ. ויקרא אליהם אל הכוס ויבאו הכוס בגליו ויפילו
 אלצה ויעמוד עליו. ויהי הרכוב לפני בחורים אשר היו אתו לבושי בדים ובזיהם שופים
 בלמי הכובס חבו את האזני. ויהי את אליהם מזה אחד ומזה אחד בשופים מכה ומרעס
 עד למת חמה ויאלם האיש ויהי בין מות לחיים ויעזבוהו. ויקרבו בחרי הכהנים וישארוהו על
 שכמו ויוליאוהו מהמקדש ויסט אותו לאישו ויוליאוהו באלו ויפל על מצחו וישכב אלס
 ולא פתח עינו ולא דבר גם לא חלף את כל מאומה. ולא הלו זקני מוקדון והשרים אשר באו
 עמו אל מנייה הכהן ויתחננו ויבטו לפניו ויאמרו לו בני הדוגנו התפלל בעד עבדך אליהם
 ובעד כל עבדיך השרים אשר באט עמו ונחיה ולא נמות. כי ידענו אשר אין אליהם בכל
 הארץ וזלתי אליהם כי הוא עשה את כל העולם ונשמת כל חי בידו ואלהי העובדי גלולים
 זורו והכל. ויתפלל הכהן אל ה' ויעל עולות וזבחים בעד אליהם. ויבואו שני הכהנים
 האחים אלו בלבושים אל אליהם ויאמרו אליו שמע אליהי האלהים אהבה
 הכהן בעדך. ועתה קום אל מנייה הכהן והשתחוה לפניו אלצה כי בעבור רחמן ה' והקדש
 תראה מופת כי כאשר יאור היום תדבר. ויהי בבקר ונסה אליהם את לשונו וידבר. ויקם
 על רגליו וילך אל מנייה הכהן וישתחו לפניו וישם אלצה. ויברך את ה' אלהי ישראל ואמר
 הכהן ויחן כסף וזהב למנהג לאור בית ה' ולכהן. ויהי ממה. ויקם וימהר לאסיר מרכבתו
 יאח עמו לקק עמו וירכב וילך אל מקדוניה אל המלך סליקוס. ויאמר המלך אליו שלום
 זה לך בירושלים זה ימים רבים ויענהו אס יפ לאדוני המלך חייבים אשר יבקשו את נפשו
 שלח אותם אל ירושלים ויבואו אל מקדשם ואל הסיכל אשר בו כי אס בא יבואו אליו שם
 מותרו אלזה גדול ואדיר הוא אליהו והא ישחית את נרי יהודה וירושלים. ויספר למלך
 אז כל אשר קיומו ואת כל אשר ראה וגם השרים ההולכים אתו ספרו למלך כמותו ויפלא
 דבר השלח ופלא בעיני המלך סליקוס. וישעש אה פריני עם ישראל אשר סתוהו לעשות כן
 וכל אשר באו תחת ידו מהס וירכנס בחרגו. ולא יסף עוד סליקוס לשלוח בירושלים
 להרע ויאלם מדי עמו בשנה שלח מנהג לכבוד הסיכל אשר לה בירושלים כל ימי חייו
 ויאהבו כל מלכי הארץ לשלוח מנהג לכבוד אה הסיכל אשר בירושלים :

פרק שבעה עשר

ותלמי המקדוניה מנהג המלך אלכסנדרוס מוקדון אשר
 הומלך על מלכות מצרים ואגפיה במוס אלכסנדרוס היה איש
 חכם ועבון לקראו בספרים חלי זה חכמה יהיו ומאז זה דת ומאז זה עם יהיו. והשאל נפשו
 לקבץ ספרי הדורות אשר יוכל למאז בכה מלכה לבחן בהם דעות אלו העולם ככל אשר
 יוכלו לקבץ וישלח שני אנשים שם האחד אריסטו אס שם השני אנדריאס וילכו ויקבצו ספרים
 הרבה מספרי מדי ופרס ומלכי שאר השונות ויבואו אל המלך. ויאמר להם המלך כמה
 ספרים בידכם ויענוהו חשע מאות וחשעים וחמשה וישמח המלך עד מאד וישחק ויאמר הבה
 ונסוף עד מנשה ויהיו בידיו אלף ספרים ונכתן בהם אלף דעות ואלף הסכמות מבני
 העולם. ויאמר לו אר ספירות ותבירו אנדריאס ושריו וחמיו לדוגנו המלך ראה כי לשיא
 עמלנו ויגענו ללכת לסבוב את רוב העולם ולקבץ את רוב הספרים אשר בביאונו אליך כי כלם
 כאשר הם ספרי הכל ואין גם מועיל. ואם על המלך טוב יכתוב אל ירושלים אל הכהן
 הגדול והוא ישלח אליך מחמיו ספירות אשר בירושלים יהודעים לשון יוגו והמה יבארו לך
 את ספר התורה אשר אהז ושאר ספרי הנביאים הנמצאים עמכם כי הספרים ההם הם ספרי
 סקידה בלמות וכל הספרים הנמצאים בעולם בלמות הדמות בלחם ספרי תורה והכל המה.
 וישע המלך כן וישע. ספרים ומנחות אל הכהן הגדול אשר היה בירושלים בימים ההם ויקבץ
 צמח הדבר הוא וישלח אליו הכהן שבעים זקנים כהנים שמים ואת אלמנך הכהן בראשם
 הוא אלמנך הכהן בהם אשר ברחן ונסה בניסיונו המות על ידי פוליוס הרשע בימי
 מתיאוס האבד ונרצח על קדושה תורת ה' ככתוב בספר רבובי. ויהי בבוא אלמנך הכהן

יספון פרק יז

החזק עם הצבאים זקמה הצבאים החכמים המליונים במצרים ויבבלם המלך כבדו גדול . ויתן להם תלמי המלך שבעים נתיים ויבדל איש מרעבו ויתן לכל אחד מהם סופרים יוניים וידעים לשון יוניים ומכתבה וחכמה כמספסה . ויטעו לאמר כתבו בספרים כל אשר יזכו לחכם הכהנים ולא חסנו לנפוש ממליצת דבריהם ימין ושמאל . ויבאלרו הכהנים את ספרי הכורה ואת שאר ספרי המקרא כ"ד ספרים וימליצום מלשון הקודש לשון יוניים ויביאום לפני המלך ולאמרו בראשם ויוו המלך לקרות באזניו את אשר המליוני אחד אחד מהם את אשר המליץ והנה מליצה אחת ודעה אחת וביאור אחד לכלם . וישמח המלך מהד על זה ויאמר אל ארביסיהם והאדריאוס יהי האלהים יצא את אשר יעשה אותי על אחת ונתן כי עשה ידעתי אשר ספרי היהודים בדתייהם הם ספרי האמת מכל ספרי אחרות הדתות ובלב מביניהם חנות חכמה . ויתר ספרי הדתות אשר לעובדי גלולים הלא המה הכל וחרבו ושוף ואין בהם מועיל וביניהם חזו שוא וחסל יולו ויולאו מאורעותיו כסף וזהב ויתן לחלעור הכהן הראש ולכהנים הנאים אליו וגם לעם הכהנים הנאים את חלעור נתן מחננות מספף וזהב ובגדי מלכות וישלחם ירושלימה ויתן לכל א' ואחד מהם ק' דרכמונים זהב ועוד שלח חפצים ביום ההוא מהיהודים הטחורים מהם לאורעותיו ק"ג ח"ף איש מיהודה . וגם לכהן הגדול אשר היה בירושלים בימים ההם שלח מנחה מספף וזהב וסגולת מלכה . וישלח מנחה לאלהינו ולבדק ביתו שלחן מזהב פתור עם כלי זהב כסור והמה כלי מלכות ומשקל זהב כליס ח"ף ככרים זהב פתור . ויתרות בשלחן הזהב אשר שלח חבנת כל ארץ מצרים . והבנת נהר פתור והבנית יאזר מצרים ואין יולא ומשקה את כל ארץ מצרים . וישע לשלחן מהבנת כביב ויתרות בה חבנית כל ערי יהודה וירושלים ולא נראה בשלחן הזה בכל הארץ וישלחנהו תלמי המלך ירושלימה מנחה לבית האלה הגדול הבבור והגורא על כל אלהי הארץ והוא אלהינו אלהי עולם ה' . ויהי אחרי ימים רבים ותלמי המלך החכם הוא מלך מצרים נאסף אל עמו וימלך תלמי בנו תחתיו ולא נכונה הנמלכה בידו כי החרידו אנטיוכוס הרשע כשמשעו כי מח אביו . ויעל עליו אנטיוכוס מלך אנטיוכוס ויכהו וימיתוהו ויקח את כל ארצו מידו וילכיד את כל ארץ מצרים וימלך עליה ויסר דברי תלמי ומחמתו ובדרותיו וכל אשר עשה הלא הם כתבים על ספרי יון ומדי ופרס :

הספר הרביעי

פרק שמונה עשר בימים ההם בראשית מלך אנטיוכוס של ארץ מצרים החזירו לנפוש מלחמת גדולות ונוראות בעם יהודה כי אנטיוכוס הרשע בהכותו את מלך ארץ מצרים וימלך עליה גבה לבו עד מאד . וישע ללם גדול בתמונתו סזהב לאלהי ויבזר אומר וישלח בכל מקומות ממשלתו לכל עם להשתחוות לללם ההוא וילוחו כל הגוים אליו וישתחוו לו . ויבואו מפריצי בני עמנו כמו אלקימוס וחביריו אל ארץ מצרים אליו וישתחוו לללם ויעוררו את המלך להרע לישראל . ולא נראה מופת מהאלהים בירושלים פיר הקדוש כי ראו נה מ' יום בין השמים ובין הארץ דמות סוסי אש ורוכביהם נושא כ בידם כלי מלחמת חזק לזהב ואשר לכסף לכסף ואשר לברזל ואתר לנחשת לנחשת ונחמנים אלה למל אלה מ' יום . וישתרו חכמי ישראל את פתרון המופת לאמר כי זה הוא אשר לרבי יהודה וישראל וכתרו ומן השמים ילחמו עם אויבינו ואנחנו נחיים . ואנטיוכוס הרשע מהרה יפול בחרב כי יהרגנו מבני עמנו וינקמו את נקמת ישראל ממנו . ויבואו מרשע ישראל מפריצי עמנו אל המלך אנטיוכוס ויאמרו אליו כדברים האלה לאמר נראה מופת בירושלים כה וכה וישמחי עמה זו והמה אומרים זה מנבשר כי אנטיוכוס המלך מהרה ימות וירד מגדולתו והם ישמחו על נפלת אדוננו המלך . ויקרף המלך מאד ויבא אל ירושלים פתאום וילכדה ויכה את עמה לפי חרב ויהרגו הרג רב וגדול כי רשלים ויולא בגלות עם רב גדול ויפור את כל עדם ההסידים והחכמים אשר בחוכה ויטפו היערה וישבו עם ילכלו עשבים כבהמות ויתחבטו כחיות בעור . והמלך הרשע הזה אנטיוכוס לא רב לו אשר יבא ויבנה והעביר אבל בנאמו מלך יהודה עזב בה . ושפרי יענות את עם יהודה . ויסקר סהלך את פוליסוס הרשע עליהם ויהיה רחוק ללחון את עם ישראל ויהודה וסווא איש בבורח ויפיר לאמר כל אשר ימות בהם לפעתי וישתחוה אל ללם סמנתי אשר סרימיני וילכל כען